

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010315
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010315.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušan Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému G. J., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom R. č. XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2021, prejednal odvolanie obžalovaného G. J. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. augusta 2021, sp. zn. 0T/45/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. augusta 2021, sp. zn. 0T/45/2021, bol obžalovaný G. J. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 1.7.2021 v čase o 10:10 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky T. A. s evidenčným číslom R v obci Q. N. po I. T. v smere na I. F., kde bol následne na parkovisku pred zdravotným strediskom zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru, ktorá pri kontrole zistila, že menovaný viedol uvedené vozidlo aj napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Prievidzi, číslo konania ORPZ-PD-ODI-469, 473/2020-SK, ORPZ-PD-ODI-14/2021-SK, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 30 (tridsať) mesiacov, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.3.2021, a že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/22/2021 zo dňa 12.4.2021, právoplatným 22.4.2021, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 30 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov. Obhajca JUDr. Dušan Motús v písomných dôvodoch uviedol nasledovné:

„Súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne zohľadnil dve poľahčujúce a jednu priťažujúcu okolnosť, avšak aj 7-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia považuje obžalovaný za neprimerane prísny.

Obžalovaný sa ku skutku, za ktorý bol odsúdený v plnej miere priznal, jeho spáchanie oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že zo skutku sa cíti byť vinný.

Represívnu zložku sankcie nemožno preceňovať na úkor jej ďalších zložiek. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ust. § 34 ods. 3 Tr. zák. má trest postihovať iba páchatela, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný má podľa svojho vyjadrenia 2-ročného syna, a teda je povinný prispievať na jeho výživu. Prostriedky na výživu svojho dieťaťa si obžalovaný môže na slobode zarobiť jednoduchšie, ako vo výkone trestu.

Svojím konaním obžalovaný jednoznačne naplnil skutkovú podstatu prečinu, za ktorý bol odsúdený, avšak stupeň nebezpečnosti jeho konania nie je taký vysoký, aby odôvodňoval uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov.

Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a aby mu uložil primeraný trest odňatia slobody v minimálnej výmere.“

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Ivana Kišša, LL.M, obhajoba uviedla nasledovné:

„Samosudkyňa uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov v napadnutom rozhodnutí odôvodnila s poukazom na ust. § 348 ods. 1 Tr. Zákona s použitím 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď trest vymerala na podklade rozmedzia trestnej sadzby, ktorú znížila o jednu tretinu v hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Obžalovaný G. J. však uvedené rozhodnutie samosudkyne v napadnutom výroku považuje za neprimerane prísne, a to nielen pre uloženie nepodmienečného trestu za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ale aj jeho uloženie výšky vo výmere 7 mesiacov a navyše v ústave so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný opätovne zdôrazňuje, že od samotného zadržania a následného väzobného stíhania v danej trestnej veci sa ku stíhaniu skutku trestného činu - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia priznal, skutok oľutoval. Čo je však dôležité a významné, jeho správanie a oľutovanie nie je z jeho strany len formálne. Napokon to ani samosudkyňa nevyvrátila, keďže zohľadnila pri ukladaní napadnutého trestu poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. 1) a písm. n) Tr. zákona. Svoje priznanie a ľútosť obžalovaný vyjadril k spáchaniu trestnej činnosti nielen tej stíhanej či preukázanej alebo dopustenej sa v minulosti, ale aj ľútosť a uvedomenie si negatívneho následku trestnej činnosti vo všeobecnosti, a to ohrozenie spoločnosti protiprávnym konaním. V dôsledku tohto uvedomenia sa - sa obžalovaný od tohto momentu, a teda zároveň od počiatku daného trestného stíhania poučil, následkom čoho aj napomáha a napomáhal pri objasňovaní inej trestnej činnosti. Čo je však významné a dôležité, že zo strany OČTK ani prokuratúry konajúcemu prvostupňového súdu nebolo včas (jednak v rámci podania obžaloby a jednak do hlavného pojednávania) predložené a teda ani dôkazom preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k napomáhaniu pri objasňovaní inej trestnej činnosti, ktorá je z hľadiska závažnosti a protiprávnosti mimoriadna. K uvedenému konaniu zo strany OČTK - konkrétne NAKA Nitra (vyšetruje obzvlášť závažný zločin spáchaný organizovanou skupinou) nedošlo pre časovú tieseň a vyťaženosť operatívnych pracovníkov a konkrétneho vyšetrovateľa. O dôvodnosti tvrdení obžalovaného však ako dôkaz svedčí SMS správa, ktorá bola odoslaná operatívnym pracovníkom NAKA Trenčín od mjr. J.. J. X. z tel. č. XXXX XXX XXX (operatívny príslušník, ktorý zasielal aj žiadosť o povolenie zažurnalizovanú pod Čl. 98 predmetného spisu) priamo zamestnankyni Okresného súdu Prievidza - asistentke F. Y., a to deň pred konaním hlavného pojednávania. Uvedená asistentka zároveň aj mjr. J.. J. X. odpovedala. Príkladáme dôkaz v prílohe a žiadame o jeho vykonanie na verejnom zasadnutí (nachádza sa aj v spise č.l. 103), ktorým sa však samosudkyňa okresného súdu na hlavnom pojednávaní nezaoberala a tento nevykonala. Obžalovaný je názoru, že ak by došlo k odročeniu pojednávania za účelom doplnenia dôkazu o spolupráci - správa z NAKA Nitra, táto správa by jednoznačne privedla obžalovanému priaznivejšie

rozhodnutie vo veci. V prílohe zasielame aj žiadosť adresovanú príslušnému vyšetrovateľovi H. J. (vo veci poskytnutej spolupráce) a následne bude bezodkladne po doručení tejto správy z NAKA založená do spisu za účelom jej navrhnutia a vykonania ako dôkazu na verejnom zasadnutí. Obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní už napomohol podaním významných informácií (o ktorých sa náhodne v bežnom fungovaní dozvedel) a vlastnou fyzickou intervenciou a aktivitou po dohode s operatívnym pracovníkom NAKA Trenčín pracovisko Prievidza, týkajúcich sa obzvlášť závažnej drogovej činnosti vykonávanej organizovanou skupinou, ktorá bola zadržaná v rámci policajnej protidrogovej akcie s názvom „VLEK“, ktorú vyšetroje vyšetrovateľ H. J.. Bez účasti obžalovaného by táto akcia nebola nikdy realizovaná a k odhaleniu páchatel'ov by nedošlo. Akcia vlek bola aj medializovaná na viacerých mediálne známych stránkach a portáloch <<https://www.webnoviny.sk/tag/akcia>> vlek <http://zilina.aktualitky.sk/2020/12/08/protidrogova-akcia-naka-na-kysuciach-snezilo-pri-akcii-s-nazvom-vlek/>, <https://www1.pluska.sk/gal/krimi/naka-zasahovala-vlacerych-mestach-pri-protidrogovej-akciivlek-zadrzali-10-osob/1>, <https://www.ta3.com/clanok/189714/snezilo-na-troch-miestach-hlasinaka-udrela-pri-akcii-vlek>, <https://www.tvnoviny.sk/domace/2015035_naka-zadrzala-pocasrozsiahlej-protidrogovej> akcie-vlek-desat-osob, <https://www.teraz.sk/slovensko/nakazadrzala-pocas-rozsiahlej-protidr/512871-clanok.html>, facebooková stránka Polície Slovenskej republiky, atď.) Navrhujeme ako dôkaz na verejnom zasadnutí oboznámiť článok z ta3.com a tvnoviny.sk a tiež správu z facebookovej stránky Polícia Slovenskej republiky.

Zároveň obžalovaný uvádza, že v súčasnosti spolupracuje s OČTK na odhalení obzvlášť závažnej trestnej činnosti a disponuje informáciami, ktoré sú celoslovenského významu, o ktorých má vedomosť vedúci operatívneho oddelenia Odbor Západ, NAKA P PZ pplk. J. P. H. . Za týmto účelom a tiež aj za účelom objasnenia spáchania skutku, ku ktorému sa doteraz nebolo možné obžalovaným z objektívnych dôvodov vyjadriť (dôvod objasní na verejnom zasadnutí) navrhujeme vykonanie výsluchu obžalovaného na verejnom zasadnutí Na preukázanie týchto tvrdení navrhujeme oboznámiť ako dôkaz na verejnom zasadnutí žiadosť z NAKA zo dňa 28.07.2021 zažurnalizovanú na č. I. 98 predmetného spisu, ktorým sa samosudkyňa okresného súdu na hlavnom pojednávaní nezaoberala. Uvedená žiadosť na obdobie od 29.07.2021 do 06.08.2021 bola schválená sudcom Krajského súdu v Trenčíne dňa 28.07.2021. Poukazujeme aj na rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/4/2021 zo dňa 04.03.2021, kde sa súd zaoberal podaním obžalovaného o napomáhaní polícii pri objasňovaní trestnej činnosti (navrhujeme na verejnom zasadnutí oboznámiť).

Obžalovaný už výrazne a kľúčovo napomohol k objasneniu trestnej činnosti nazvanej akcia VLEK uvedenej vyššie a zároveň naďalej napomáha pri odhalení obzvlášť závažnej trestnej činnosti, keď disponuje informáciami celospoločenského významu. Za týmto účelom obžalovaný navrhuje vykonať dokazovanie ohľadom jeho spolupráce priloženými listinami a tiež (keďže označil ďalšie dôkazy) aj prevereníom zo strany súdu od operatívneho pracovníka mjr. J. J. X. t.č. XXXX XXX XXX ohľadom poskytnutých informácií na základe vykonaných úkonov (vykonané na základe súhlasu sudcu KS TN č. I. 98 predmetného spisu) a prevereníom vedúceho operatívneho oddelenia Odbor Západ, NAKA PPZ pplk. J. P. H., email: a@b.c (zúčastnil sa z dôvodu celospoločenského významu poskytnutých informácií návštevy v ÚVTOS a ÚVV Ilava) tak, ako to vykonal aj Krajský súd Trnava sp. zn. 6To/4/2021 zo dňa 04.03.2021.

Napomáhanie pri objasňovaní takejto obzvlášť závažnej trestnej činnosti osobou, ktorá je trestne stíhaná a obžalovaná z trestnej činnosti, ktorá je de facto svojou závažnosťou len viac ako nepatrnou, je konaním trestne stíhanej osoby a dôkaznou skutočnosťou natoľko významnou, a to nielen procesne ale i právne, pretože trestné právo umožňuje za určitých významných okolnosti isté zákonné satisfakcie práve pre stíhané či dokonca trestne odsúdené osoby. Trestný zákon (zák.č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších práv. predpisov) konkrétne pre osoby, ktoré významne takto napomohli a sú odsudzované za spáchanú trestnú činnosť k trestu, de lege umožňuje mimoriadne zníženie trestu (§ 39) či dokonca upustenie od potrestania (§ 40).

Poukazujeme aj na rozsudky Okresného súdu Trenčín, a to sp. zn. 8T/28/2017 zo dňa 27.06.2017 a sp. zn. 8T/70/2016 zo dňa 20.01.2017, kde pri spolupráci s OČTK, po správe z NAKY bolo aplikované ust. § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zákona páchatel'om, úmyselne páchajúcim zločiny v komparácii so skutkom

obžalovaného, ktorý je prečinom (navrhujeme oboznámiť na verejnom zasadnutí v časti aplikácie ust. § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zákona).

Obžalovaným G. J. spáchaný žalovaný skutok z hľadiska svojej závažnosti je prečinom, a teda vo vzťahu následku a ohrozenia spoločnosti, je tento skutok mierny hoci svojou závažnosťou prekračuje nepatrnosť a tým presahuje posúdenie cez tzv. materiálny korektív, čo by znamenalo potrestanie za skutok vo forme priestupku. Toto však ale nevylučuje jeho zohľadnenie pri páchatel'ovom - obžalovaného potrestaní!

Ako je vyššie uvedené, uvedomenie si protiprávneho konania obžalovaným a jeho ľútosť vedúca k náprave do budúca je aj k trestnej činnosti, pre ktorú už bol či už právoplatne ale aj neprávoplatne odsúdený. V danej veci poukazujeme na konkr. trestné veci pre obdobný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené, obžalovaný G. J. má za to, že spáchané skutky, ktoré sú trestným činom - prečinom marenia úradného rozhodnutia, sú jeho recidívou, a to definitívnou. Uvedomuje si to, priznal sa k nim a oľutoval to. Uvedomuje si tiež, že trestu sa nevyhne, ani nechce, pretože si uvedomuje predovšetkým jeho prevýchovnú funkciu, ktorá ho do budúca len posilní vo vedení riadneho života. Aj napriek tomu uložený trest v danej veci považuje obžalovaný za neprimeraný, pretože súd pri jeho ukladaní nielenže dostatočne nezohľadnil jeho napomáhanie pri objasňovaní obzvlášť závažnej trestnej činnosti, ale predovšetkým nezohľadnil len viac ako nepatrne ním spáchanú trestnú činnosť vo forme prečinov týkajúcich sa de facto administratívnych porušení v cestnej premávke a s nimi spojené potrestania resp. konania a rozhodnutia Okresného súdu Prievidza a Okresného súdu Bratislava V. Obžalovaný je však názoru, že v danej veci by súd mal uvedené zohľadniť pri ukladaní trestu, keďže daným stíhaným prečinom nespôsobil smrť, ťažkú ujmu na zdraví či škodu, a priznal sa k jeho spáchaniu, ľutuje ho a navyše z doposiaľ uvedeného je jednoznačné, že prejavuje účinnú snahu po jeho náprave pro futuro. Zároveň tiež súd mal zohľadniť, že za spáchanú „administratívnu“ trestnú činnosť, konkrétne za rovnaký skutok (spáchaný dňa 10.04.2021, t. j. predchádzajúci žalovanému skutku) bol právoplatne podmienene odsúdený, a keďže následne sa dopustil aj toho žalovaného, je vysoko pravdepodobné ak nie isté, že mu bude nariadený (inak podmienene odložený) trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Rovnako si obžalovaný uvedomuje následok - potrestanie za rovnaký skutok spáchaný v približnej v rovnakej blízkej minulosti, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/83/2021 zo dňa 17.06.2021, avšak rozhodnutie je neprávoplatné a v konaní o tomto skutku sa pokračuje.

Z uvedeného možno dospieť k jednoznačnému názoru, že obžalovaný G. J. sa dopustil celkom 3 rovnakých skutkov a teda dopustil sa rovnakého trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia - t. j. ide o špeciálnu recidívu nedbalej administratívnej trestnej činnosti. Za tieto skutky bol trestne súdený, pričom v posledných dvoch skutkoch nateraz neprávoplatne, a to daný skutok v tejto trestnej veci a skutok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 0T/83/2021. Zároveň obžalovaný G. J., ktorý je väzobne stíhaný v preventívnej väzbe za žalovaný skutok naplňajúci uvedený prečin, sa k skutkom od začiatku priznal, všetko oľutoval a po tomto všetkom sa poučil. Obžalovaný sa dopustil administratívnej trestnej činnosti, ktorá je svojou závažnosťou síce o niečo viac ako nepatrná, ale obžalovaný sa jej nedopustil úmyselne. Čo znamená, že uvedenej trestnej činnosti sa dopúšťal bez logickej dôvodnosti čiže z nebanlivosti (resp. nemal vzhľadom na okolnosti, ktoré objasní v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí na výber) Uvedené síce beztrestnosť takého protiprávneho konania nevylučuje, avšak pri ukladaní trestu a po zohľadnení uvedených skutočností, v danom trestnom konaní za žalovaný skutok, možno súčasne dospieť k názoru, že väzobne stíhanie a súčasné trestné konanie za daný skutok je dostačujúci na nápravu obžalovaného G. J.. Čo dôvodne a v súlade s trestným zákonom predpokladá upustenie od potrestania menovaného obžalovaného aj s poukazom, že výkonu trestu odňatia slobody sa viac ako pravdepodobne nevyhne, keďže Okresný súd Prievidza nariadi výkon uvedeného trestu uloženého právoplatným trestným rozkazom sp.zn. 0T/22/2021. A napokon rozumne je rovnako možné predpokladať, že bude potrestaný v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V. Podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, od potrestania páchatel'a prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak páchatel' priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatelia možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Záverom tiež poukazujeme aj na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, s ktorým sa s poukazom na uvedené nedá absolútne stotožniť, pretože rozhodnutie konajúceho prvostupňového súdu o takomto diferenciačnom zaradení do ústavu na výkon trestu je nielenže neprimerané, ale aj kontra účinné s funkciou trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Na základe uvedeného obžalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok samosudkyne Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/45/2021 zo dňa 11.08.2021 v časti výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a podľa § 323 ods. 3 Tr. poriadku sám o treste rozhodol, alebo vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku.“

K uvedenému obhajca doložil prílohy, svedčiace o spolupráci obžalovaného podľa tvrdení v dôvodoch odvolania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol vzhľadom na významnú spoluprácu obžalovaného rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť s tým, aby odvolací súd sám rozhodol s poukazom na § 39 Tr. zák. a prípadne § 40 Tr. zák., alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému v prejednávacom prípade.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade aj s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. (prevaha poľahčujúcich nad priťažujúcimi okolnosťami) v danom prípade ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej zákonnej sadzby trestu odňatia slobody až na 16 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov je teda trestom, uloženým v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v prejednávanej veci zodpovedá imperatívu, uvedenému v ustanovení § 49 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný sa predmetného úmyselného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia (pre rovnaký úmyselný trestný čin) trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.4.2021, sp. zn. OT/22/2021, právoplatným dňa 22.4.2021.

Z hľadiska možnosti naplnenia účelu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený za zločin a prečin (rozsudok Okresného súdu Partizánske zo dňa 6.10.2011, sp. zn. 3T/149/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu zo dňa 23.4.2012, sp. zn. 23To/18/2012) na trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, z výkonu ktorého bol podmenečne prepustený dňa 4.6.2015, pričom obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia osvedčil. Toto odsúdenie teda malo viesť obžalovaného k tomu, aby už viedol len riadny život. Z obsahu výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že vykonanie pomerne dlhého trestu odňatia slobody nevedlo k dosiahnutiu výchovného účelu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., pretože sa obžalovaný dopustil úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 384 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.4.2021, sp. zn. OT/22/2021, právoplatným dňa 22.4.2021, na podmenečný trest odňatia slobody a v skúšobnej dobe podmenečného odsúdenia sa dopustil znovu úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúcte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, ktorá osobnostná črta obžalovaného z hľadiska ochrany spoločnosti v zmysle 34 ods. 1 Tr. zák. by v zásade odôvodňovala uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Ak teda okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, v prospech obžalovaného podstatným spôsobom zohľadnil existenciu poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., hoci danosť záveru okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. môže vyvolávať vecné pochybnosti vzhľadom na recidívu obžalovaného a zistené pretrvávajúce sklony k nerešpektovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody, uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom, zohľadňuje aj obhajobou v dôvodoch odvolania uvádzanú spoluprácu obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní v iných trestných veciach. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obhajoba poukazuje na existenciu takejto spolupráce obžalovaného už v dobe pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci, ktorá spolupráca má pretrvávať. Pri posudzovaní tejto okolnosti z hľadiska určovania výmery trestu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že takýto druh spolupráce je síce z hľadiska záujmov spoločnosti významný, neznamená však automatický nárok na uloženie trestu podľa predstáv takto spolupracujúcej osoby, ale je nutné prihliadať na to, či takáto spolupráca je aj prejavom nápravy obvineného. V prejednávanej veci zrejme niet pochyb o tom, že obžalovaný už dlhšiu dobu spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní, ale zároveň sa dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, ktorá skutočnosť nesvedčí o náprave obžalovaného. Preto odvolací súd nepovažoval vyššie citovanú argumentáciu obžalovaného v dôvodoch jeho odvolania za rozhodnú pre vyvodenie odôvodneného záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody napadnutým rozsudkom v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s dôvodnosťou názoru obhajoby, podľa ktorého by v prípade obžalovaného boli dané dôvody na zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. Na obžalovaného už bolo v minulosti pomerne dlhú dobu pôsobené výkonom trestu odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia, čo ho s poukazom na recidívu po uvedenom výkone trestu nevedlo k tomu, aby viedol už len riadny život. Preto okresný súd v prejednávanej veci správne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.